

“NGÀY TỪ PHỤ” – Father’s Day

Biên soạn:
Phan Anh Dũng
(Rockville, Maryland USA)
June 19, 2022

Tình Cha - Lý Lạc Long

Hầu như, trong chúng ta, mỗi người đều lưu giữ trong tim hình ảnh người cha. Nhân dịp, Father's Day cũng sắp đến, mời bạn cùng tôi làm một cuộc phiêu lưu trong thế giới tình thương và hình ảnh của người cha.

Một chút lịch sử về Father's Day (tạm dịch: Ngày Từ Phụ)

Ở Mỹ, ngày Từ Phụ ngày Chủ Nhật thứ ba của tháng Sáu (3rd Sunday in June). Năm nay, ngày lễ này sẽ là ngày Chủ Nhật 18-06-2006. Mục đích của ngày lễ là để cho con cái tỏ lòng biết ơn và vinh danh người cha. Ngày lễ bắt đầu với ý kiến của của một phụ nữ Mỹ, tên Sonora Smart Dodd, sinh trưởng ở Spokane, tiểu bang Washington muốn ghi nhớ và vinh danh công ơn của cha. Và vì cha của Dodd sanh vào tháng Sáu, nên Dodd đã tổ chức ngày lễ Từ Phụ đầu tiên của nước Mỹ ở Spokane, Washington vào ngày 19, tháng 6, năm 1910. Đến năm 1924, thì Tổng Thống Calvin Coolidge đã chính thức hóa ngày Chủ Nhật thứ ba của tháng Sáu, mỗi năm, là ngày Từ Phụ cho nước Mỹ.

Như chúng ta biết, trong cuộc sống của con người thì "tình thương" rất là cần thiết, như chất đốt cần thiết để giữ ngọn lửa cháy, như gạch, ngói và các vật liệu xây dựng cần thiết để xây một ngôi nhà đẹp. Đời sống của một con người tương tự như vậy, không thể thiếu tình thương. Một người, có được tình thương càng nhiều thì cuộc sống càng dễ dàng và hạnh phúc hơn. Khi nói đến chữ "tình thương" thì không có thứ tình cảm nào có thể sánh bằng tình thương của cha mẹ. Đó là một thứ tình yêu thiêng liêng, cao cả, mệnh mông sâu xa như biển cả. Một thứ tình thương không có đối tượng để so

sánh, cũng chẳng bút mực, ngôn từ nào có thể diễn tả trọn vẹn, chỉ có thể tạm ví như ngọn núi Thái hay như nước trong nguồn chảy ra.

*“Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”.*

Núi có thể lở mòn, nguồn nước có thể cạn. Nhưng nguồn tình thương của cha mẹ thì không bao giờ cạn, tình cha nghĩa mẹ không với đầy thay đổi với thời gian. Tình thương của cha mẹ đã trở thành suối nguồn bất tận, tích tụ, vun bón từ bao đời và đã thấm sâu vào máu xương, gan thịt của con người. Như nước luôn chảy xuôi dòng, như mưa luôn rơi từ trên cao, dù con có ngoảnh mặt hay hân hoan đón nhận thì tình thương của cha mẹ lúc nào cũng sẵn sàng bên cạnh. Cha mẹ luôn âm thầm chở che, dìu dắt và dõi theo từng bước chân bé bỏng của con đang chập chững bước vào đời và ngay cả lúc con đã trưởng thành. Tình cha, tình mẹ sẽ mãi mãi là một bản tình ca bất diệt của loài người.

Tình cha và tình mẹ có khác nhau không?

Câu trả lời đúng nhất có lẽ là tình cha và tình mẹ vừa giống nhau và vừa khác nhau. Giống nhau vì đều là tình thương, đều xuất phát từ một thể, từ cùng một điểm hay vị trí của bậc sinh thành và con cái là kết quả của tình yêu, là “máu huyết” của cả hai. Điểm khác nhau là sự biểu hiện, sự cảm nhận của tình cha và tình mẹ qua hai khía cạnh của cuộc đời. Nói một cách khác, là cha và mẹ là hai thực thể khác biệt, có hai vai trò tương đối khác biệt trong cuộc sống của gia đình, dẫn đến sự biểu hiện tình thương của cha mẹ khác nhau, sự cảm nhận của con cái về tình cha và tình mẹ cũng khác nhau.

Nói đến tình mẹ, thì dường như ai cũng dễ dàng cảm nhận được. Bởi tình mẹ, một tình thương ngọt ngào, gần gũi và thân quen với chúng ta. Mẹ, bằng cử chỉ âu yếm, vỗ về, nâng niu, bảo bọc với những ngôn từ nhẹ nhàng, trìu mến v.v... luôn đem đến cho con một cảm giác êm mát, dịu hiền. Mẹ, lúc nào cũng quán quýt bên con, luôn chia sẻ với con những vui buồn, được mất, những nỗi niềm tâm sự nhỏ to, đáp ứng hầu hết những yêu cầu và ước muốn của con.

Tình mẹ là thế, còn tình cha thì sao?

Cha không thể hiện bằng tình thương ngọt ngào như chuỗi ba hương, như xôi nếp một, như đường mía lau giống mẹ. Tình cha vừa thâm trầm, lắng đọng vừa nghiêm khắc giá băng, nhưng cũng rất dạt dào, dịu ngọt nếu con biết tận hưởng được tấm lòng cha. Tình cha không những lai láng dịu mềm như dòng nước mà nó còn ấm áp, đượm nồng như vàng thái dương. Cha uy nghi, sừng sững như núi Thái, chịu đựng và che chắn

bão giông cho con được yên bình dưới bầu trời quang đãng. Cha âm thầm, lặng lẽ như chiếc bóng theo sát cuộc đời con và che chở con bằng cả cuộc đời cha. Đúng vậy, tình cha là như thế đó, thâm trầm và sâu thẳm. Nếu chúng ta không có cái nhìn tinh tế và cảm nhận sâu sắc thì khó thấy được hết tấm lòng của cha:

*Con đúng sai cha chẳng hề để dạ
Vui hay buồn cha giữ lại trong tim
Như núi cao trong giông bão im lìm
Như đáy biển từ muôn đời yên lặng
Tình của cha thâm sâu và bí ẩn
Bên cạnh con từ thuở mới lọt lòng
Ngoài giá băng nhưng trong rất ấm nồng
Từng bước nhỏ vào đời cha, sẽ thấy.*

Nếu chúng ta để ý, thì trong kho tàng văn chương của nhân loại, có rất nhiều áng thơ văn ca ngợi và vinh danh người mẹ với đầy đủ chi tiết hình ảnh, ngôn từ đẹp đẽ nhất, thiêng liêng nhất. Nhưng bên cạnh đó, hình ảnh người cha lại mờ ảo, nhạt nhòa, khiến cho một số người quan tâm phải thắc mắc là tại sao như vậy?

Nếu ta thử trầm mình vào thế giới của cha, thì sẽ khám phá ra một kỳ quan tuyệt hảo nhất là trái tim thương yêu vô bờ bến của cha, một tình thương dạt dào bát ngát như biển trời, chẳng khác nào tình thương của mẹ. Nhưng tình cha ít khi biểu lộ rõ ràng ra bên ngoài, mà thường thì chỉ biểu hiện trong âm thầm lặng lẽ. Chính sự âm thầm lặng lẽ của cha, đôi khi làm cho các con vô tình lãng quên, sự hiện diện của cha trong cuộc đời mình. Cũng vì thế, mà hình tượng người cha hiền kính yêu của chúng ta, bị lu mờ bên ánh hào quang rực rỡ của mẹ, trong hầu hết các áng văn thơ.

Ngày xưa, dưới thời Nho giáo, cha được gọi là nghiêm đường, nên thường phải mang bộ mặt lạnh lùng như của một ông quan. Xã hội hôm nay, văn minh hơn, trí thức hơn, trong cuộc sống, cha một nghề, con một nghề, ai lo phần nấy, rớt cuộc thì tình thương cha con cũng trở nên lợt lạt. Sự quăn quýt, gần gũi giữa cha con chỉ thể hiện khi con còn nhỏ. Qua bậc tiểu học, con bắt đầu lớn, bắt đầu chọn bạn là lúc bắt đầu xa cha. Từ đó, hầu như cha chỉ còn đóng vai: nguồn cung cấp tiền bạc cho con ăn học, nguồn kinh nghiệm khôn dại, những lời chỉ bảo khuyên răn. Tất cả đều là lý trí lạnh lùng.

Cuộc sống bắt buộc, cha phải hướng mắt, nhìn ra ngoài đời, lăn lộn và tranh đấu với đời. Mẹ thì nhìn vào trong nhà, nhìn mảnh vườn, cái bếp và các con. Cha lặng lẽ đi làm kiếm tiền, con đâu có biết, bao nhiêu gian lao cực nhọc, lo toan đối phó, làm mệt mỏi thể lực và trí óc cha. Về đến nhà cha cần sự yên nghỉ, nhiều khi lại mang bực bội, phiền

muốn từ ngoài xã hội về theo. Con phải len lén bỏ ra sau nhà, im lặng, càng xa càng tốt, gần như muốn xóa bỏ cái hiện hữu của mình trong mắt cha. Sự cách xa giữa cha con thường bắt đầu nhẹ nhàng như vậy. Và sự xa cách này càng xa hơn, vì bên cạnh mẹ, con thấy êm đềm hơn. Ai làm ra tiền, con không cần biết, muốn một viên kẹo, muốn một cái bánh ... là chỉ cần tỏ vẻ với mẹ. Mua cây viết mới, sắm đôi dép mới... đều do mẹ đóng vai bà tiên. Tội cho người cha, bên cạnh người mẹ, bà tiên hiền, cha thành người dữ; bà tiên càng hiền, hình ảnh của cha càng trở thành dữ hơn nữa.

Thật là bất công cho hình ảnh người cha, bên cạnh hình ảnh của người mẹ, trong mắt người con. Cha thương con và đâu có muốn như vậy. Nhưng cuộc sống thực tế phân công, mỗi người, mỗi việc. Mẹ như nhánh thấp, cành gần, để trái non xúm xít bu quanh. Cha như thân cây vững chắc, bám rễ thật chặt, hút nhựa nuôi lá, nuôi hoa, nuôi trái. Từng cành lớn từ thân cây, đâm ngang, vươn cao che mưa che nắng. Mẹ là tình cảm, cha là lý trí, mẹ lạc lòng, cha phải giữ kỷ cương. Mẹ chín bỏ làm mười, cha phải cầm cân nảy mực. Vì vậy, lúc nhỏ thì con có thể gần gũi với cha. Nhưng từng bước, trên con đường đi vào trưởng thành, từ con khoảng trên mười hai tuổi, thì do vai trò của người cha trong gia đình: nghiêm khắc, cứng rắn ... để dạy dỗ con, phải được áp dụng. Con lại càng ngại cha hơn, xa cha hơn và càng gần gũi với mẹ hơn. Có thể nói, là con chỉ có thể hiểu được cha và thương cha nhất, khi chính bản thân người con, đang trải qua đoạn đường làm cha. Nhưng đôi khi thì đã quá trễ. Cha đã không còn bên cạnh nữa.

Hình ảnh của một người cha trong mắt của con thay đổi tùy theo giai đoạn trưởng thành có lẽ đúng như một tác giả khuyết danh đã viết bằng tiếng Anh (1). Tạm dịch như ở dưới:

Cha Tôi

Lúc tôi:

4 tuổi : Cha tôi là người làm được tất cả mọi việc.

5 tuổi : Cha tôi là người biết rất nhiều việc .

6 tuổi : Cha tôi biết nhiều hơn cha của bạn .

8 tuổi : Cha tôi không nhất thiết biết hết mọi việc .

10 tuổi : Thời tuổi thơ của cha tôi. Chắc chắn mọi việc khác với hiện tại .

12 tuổi : Cha tôi già rồi . Ông không biết và không nhớ gì về tuổi thơ của ông đâu.

14 tuổi : Cha tôi là ông già xưa. Bạn đừng có để ý đến ông .

21 tuổi : Cha tôi? Ông không hiểu và theo kịp chuyện của thế hệ trẻ đâu .

25 tuổi : Cha tôi chắc biết chuyện này vì ông đã từng trải qua rồi .

30 tuổi : Nên hỏi ý kiến của cha tôi . Ông có kinh nghiệm sống.

35 tuổi : Tôi phải hỏi ý kiến của cha tôi trước khi quyết định chuyện này.

40 tuổi : Tôi tự hỏi. Nếu là cha, thì cha sẽ quyết định làm việc này ra sao? Quyết định của ông luôn đúng, hợp tình, hợp lý.

50 tuổi : Phải chi cha tôi còn sống để tôi có thể bàn chuyện này với ông. Thật là đáng tiếc, tôi đã bỏ lỡ cơ hội để học những hiểu biết và kinh nghiệm quý giá từ ông .

Nói về hậu quả của sự thiếu vắng cha. Trong dân gian, có những câu ca dao:

“Con có cha như nhà có nóc,
Con không cha như nòng nọc đứt đuôi. “

Hay

“Còn cha gót đỏ như son
Một mai cha chết, gót con đen sì “.

Qua những câu ca dao trên, chúng ta có thể thấy được trách nhiệm và vị trí của người cha đóng vai trò rất quan trọng với cuộc đời của người con. Nếu mẹ dạy con tình thương yêu và lòng nhân ái, thì cha dạy con lòng cao thượng bao dung, un đức trong con lòng trung kiên và ý chí bất khuất. Người con sẽ thành công dễ dàng hơn nếu được thừa hưởng đầy đủ và hài hòa giữa tình cha và tình mẹ. Thiếu một trong hai yếu tố này thì người con đã mất đi phân nửa cuộc đời. Là con người, thì ai cũng có cha mẹ. Nói một cách khác, thì bất cứ ai cũng là con. Và có thể nói nửa phần đời của con là do cha ban tặng. Vì vậy, dù có xuôi ngược trên vạn nẻo đường đời, mong rằng các người con đừng bao giờ lãng quên một điều: Cuộc sống của ta có được hôm nay là do sự gầy dựng, đắp xây và đánh đổi bằng cả cuộc đời hy sinh thầm lặng của cha. Từng nhịp thở, từng bước chân ta luôn có sự hiện diện của cha trong đó.

Xin gửi một bông hồng đến những người cha trong ngày **Lễ Từ Phụ**.

Lý Lạc Long

Ghi chú:

(1) *My Father,
when I was:*

Four years old: My daddy can do anything.

Five years old: My daddy knows a whole lot.

Six years old: My dad is smarter than your dad.

Eight years old: My dad doesn't know exactly everything.

Ten years old: In the golden days, when my dad grew up, things were sure different.

Twelve years old: Oh, well, naturally, Dad doesn't know anything about that. He is too old to remember his childhood.

Fourteen years old: Don't pay any attention to my dad. He is so old-fashioned.

Twenty-one years old: Him? My Lord, he's hopelessly out of date.

Twenty-five years old: Dad knows about it, but then he should, because he has been around so long.

Thirty years old: Maybe we should ask Dad what he thinks. After all, he's had a lot of experience.

Thirty-five years old: I'm not doing a single thing until I talk to Dad.

Forty years old: I wonder how Dad would have handled it. He was so wise.

Fifty years old: I'd give anything if Dad were here now so I could talk this over with him. Too bad I didn't appreciate how smart he was. I could have learned a lot from him.

Writer: Unknown

Công Cha _tranh mộc bản Võ Đình

Công Cha Như Núi Thái Sơn

Bên Thái Lan có ngôi trường Đại Học,
Rất nổi danh là Chulalongkorn. (*)
Các gia đình, ai cũng muốn cho con,
Được xuất thân cửa trường danh giá đó!

Tại Bangkok có một người nghèo khó,
Chuyên việc lái xe đổ rác hàng ngày,
Ông có duy nhất một cậu con trai,
Tên Kalang-Nalong, thông minh đĩnh ngộ.

Nalong đi học, thường khi xấu hổ,
Bị bạn bè nhắc đến Bố, khinh khi,
Hành nghề đổ rác, chẳng chức phận chi,
Khiến cho bé mang tự ti mặc cảm!

Ông Bố khuyên: “Hãy vui tươi, điềm đạm,
Đừng quan tâm những lời lẽ thị phi!
Mình sống lương thiện, nào có xấu gì,
Giá trị con người, quý nơi đức hạnh!”

Bố muốn con có tương lai vững mạnh,
Hãy thi vào Đại Học Chulalongkorn!
Bố sẽ hết lòng, tài trợ cho con,
Phải quyết tâm tiến, trên đường học vấn!”

Biết lòng Bố yêu thương mình vô tận!
Nalong dốc tâm, chăm chỉ học hành,
Cậu thi vào trường Đại Học nổi danh,
Và trúng tuyển, như ý cha mong mỏi!

Rồi sau bốn năm, chuyên cần học hỏi,
Cậu đoạt văn bằng Ưu hạng Cử Nhân!
Ngày Lễ Tốt Nghiệp, Nalong một thân,
Lên lãnh bằng, với lòng mừng khôn tả!

Liên sau đó, cậu vội vàng hồi hải,
Chạy về khu đổ rác, tìm Phụ Thân
Vớ y phục Tốt nghiệp Tân Cử nhân,
Nalong phục xuống chân, quỳ lạy Bố!

“Tạ ơn Phụ Thân thương con tốt độ!
Đổ mồ hôi để con có hôm nay.
Xác thân con và bằng Cử nhân này,
Nhờ ơn Bố, đã hi sinh tạo tác!”

Giờ phút này, cha con ông đổ rác,
Tràn niềm vui! Còn hạnh phúc nào hơn?
Thật là: “Công Cha Như Núi Thái Sơn!”
Lòng con chí hiếu ghi ơn trọn đời!

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

NÉT MỰC NHÀ - Tuệ Nga

** Kính Dâng Hương Hồn Thân Phụ / Mùa Thu 1986 - TN.**

Đã lâu quá! Con không về Phước Thiện
Nơi Cha Nằm, Để Tưởng Niệm Hồn Cha!
Ô Cầu Giấy, giờ còn có người qua
Hay u buồn như đáy lòng Mẹ tôi,

Ba Mươi Sáu năm, biển dâu dời đổi!
Gia Đình tha phương! Từ Bắc vào Nam,
Và giờ này là cuộc sống Lưu Vong
Ngày Giỗ Cha, Con, Cháu về đông đủ ...

Tiếng Thầm vang ... Vang Lời Cha: Nhắc nhủ,
Sống Thương Yêu. Sống Cởi Mở Chân Thành ...
Lời Cha Dạy: Từ thuở Tóc còn Xanh,
Qua thời gian, Tóc Con giờ Hoa Điểm ...

Hình ảnh Cha. Như chụp chờn ẩn hiện
Trong Óc Con, Từng tiếng, tiếng vang đều ...
Sống Thương Yêu! Con vẫn Sống Thương Yêu!
Trong Cuộc Sống! Còn bao điều, Con Muốn Hỏi?

Trong Cuộc Sống! Còn bao điều Con Muốn Nói!
Cha Xa Rồi! Cha Vĩnh Viễn Đã Xa!
Con Viết Lời Tưởng Nhớ... Nét Mực Nhà!
Hình ảnh Cha! Như chụp chờn ẩn hiện ...

Đã Lâu Quá! Con Không về Phước Thiện!
Trời vào Thu ... Nghe Thương Nhớ! Mênh mang ...

TÌNH CHA Biển Cả ... Trường Giang
Kính Thành! Một Nén Tâm nhang Dâng Người!

Thiên Thu Trăng Sáng Đình Trời
Lời Cha: Nhắc Nhủ! Sáng Ngời Trong Tâm ...
Mây trời, Trắng Đóa Phù Vân!
Thoảng trong Ý Gió, Tiếng Thầm Lời Cha:

Thơ Tưởng Niệm! Nét Mực Nhà!
Con Chim nào Hót Thiết Tha! Bên Đồi ...

(Bài Thơ Nét Mực Nhà: Chép lại ngày 19/6 2022 - Miền Tây Bắc, Oregon)

A FATHER'S LOVE...

Fathers seldom say "I love you"
Though the feeling's always there,
But somehow those three little words
Are the hardest ones to share.

And fathers say "I love you"
In ways that words can't match -
With tender bedtime stories -
Or a friendly game of catch!

You can see the words "I love you"
In a father's boyish eyes
When he runs home, all excited,
With a poorly wrapped surprise.

A father says "I love you"
With his strong helping hands -
With a smile when you're in trouble
With the way he understands.
He says "I love you" haltingly,
With awkward tenderness -
(It's hard to help a four-year-old
into a party dress!)

He speaks his love unselfishly
By giving all he can
To make some secret dream come true,
Or follow through a plan.

A father's seldom-spoken love
Sounds clearly through the years -
Sometimes in peals of laughter,
Sometimes through happy tears.

Perhaps they have to speak their love
In a fashion all their own.
Because the love that fathers feel
Is too big for words alone!

Anonymous

**HAPPY
FATHER'S
DAY**

TÌNH CỦA BỐ...

Bố thường ít nói: "Yêu con!"
Mặc dù tình cảm sẵn luôn tràn đầy
Tuy nhiên đôi chữ nhỏ này
Rất là khó nói để thay tiếng lòng.

Tâm tình Bố nói "Yêu con!"
Thường không biểu lộ ra luôn bằng lời
Mà bằng hành động của người -
Truyện ru ngủ lúc tối trời kể ra -
Hay là thân mật tham gia
Trò chơi con trẻ thăng hoa tâm hồn!

Ta nhìn mắt Bố thấy luôn
Những lời Bố nói "Yêu con!" trong này
Mắt hồn nhiên, trẻ trung thay
Nhất là khi Bố chạy bay về nhà
Trong tay cầm một món quà
Vung về gói ghém, bất ngờ tặng con.

Ta nhìn tay Bố thấy luôn
Những lời Bố nói "Yêu con!" nồng nàn
Khi ta gặp lúc khó khăn
Bàn tay Bố khoẻ ân cần giúp ngay -
Nụ cười tươi trẻ kềm đây
Thật là thông cảm, vui vậy, thiết tha.
"Yêu con!" Bố chẳng nói ra
Thay bằng âu yếm thấy mà vụng sao
Giúp con mới bốn tuổi đầu
Mặc quần áo đẹp có đâu dễ dàng.

Tình yêu của Bố rõ ràng
Không hề ích kỷ, không mang bản thân
Bố cho hết chẳng ngại ngần
Giúp con thực hiện ước thâm bấy lâu
Giúp con mau đạt yêu cầu
Chương trình, kế hoạch trước sau hoàn thành.

Ít khi nói, thường lặng thinh
Nhưng bao năm Bố thậm tình cùng con -
Đôi khi là chuỗi cười ròn
Đôi khi là giọt lệ tuôn vui mừng.

Bố không theo cách thông thường
Vì tình Bố tỏ theo đường lối riêng
Vừa vĩ đại lại linh thiêng
Lời nào mà nói hết liền được đây!

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(chuyển ngữ)

In memory of my Grandfather

You are remembered by each passing day
In our hearts and soul for you we pray.
Looking back to the days I woke up to you
And to the days you spent with me to.

I'd run to you, and sit on your knee,
Rocking in the chair, was just you and me.
With you I always went along for a ride,
I sat by you, right by your side.

You would hold my hand, and give a good night kiss.
These days remembered, I will always miss.
Sometimes as I remember you, I beg and I cry,
Wishing that you would have never died.

But as the days go on, for you I will pray,
And remember you by each passing day.

Christina Hintenberger

Tưởng Nhớ Đến Ông Tôi

*Cháu thường tưởng nhớ đến Ông
Mỗi ngày đều nhớ, cõi lòng khôn nguôi
Vì Ông chúng cháu thốt lời
Thành tâm cầu nguyện đất trời hồng ân.
Nhớ ngày xưa đã bao lần
Cháu thường tỉnh giấc ở gần bên Ông
Bao ngày Ông cháu vui chung.
Nhiều khi cháu chạy tới Ông tức thời
Leo lên lòng mà đòi ngồi,
Cùng chung ghế để hai người đu đưa.
Ông thường chở cháu sớm trưa
Cạnh Ông là chỗ cháu ưa được ngồi.
Đêm đi ngủ lúc tối trời
Ông cầm tay cháu, hôn rồi mới đi.
Những ngày này đẹp kể chi
Cháu luôn nhớ mãi, khắc ghi trong lòng.
Đôi khi tưởng nhớ đến Ông
Cháu thường cầu khẩn, lệ tuôn tràn trẻ,
Ước sao Ông cháu cận kề
Nhưng ngày trời mãi còn gì,
Nhớ Ông nên cháu xin quỳ lạy đây
Thành tâm cầu nguyện mỗi ngày
Nhớ thương, hồi tưởng, quất quay tâm hồn.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(chuyên ngữ)

Bài viết về Ngày Từ Phụ – Father's Day

- **Bố tôi, người lính Việt Nam Cộng Hòa** – Hải Lê (pdf)
- **Mùa Xuân của cha tôi, Kiến trúc sư Ngô Viết Thụ** – Ngô Viết Nam Sơn (pdf)
- **Ân tình của người cha** – Việt Hải LA (pdf)
- **Cây bút của ba tôi** – Cam Li Nguyễn Thị Mỹ Thanh (pdf)
- **Người Thầy tôi không bao giờ quên** – Lê Mộng Hoàng (pdf)
- **Ba Tôi, Người Đánh Máy Mướn** – Đoàn Xuân Thu (pdf)

Đình Quang Anh Thái | Father's Day:
<https://www.youtube.com/watch?v=TnWGmdwfGQ4>

<https://www.youtube.com/watch?v=ld6OmpJxgIM>

Thư Viết Cho Cha Đã Mất

** Trần Mộng Tú **

Bố yêu quý của chúng con.

Bố mất cả hai mươi năm năm rồi, nhưng mỗi lần chúng con nhắc đến bố, vẫn tưởng ra được như bố đang đứng trước mặt chúng con. Đối với chúng con, bố không hề mất, bố luôn hiện hữu lúc chúng con cần một nơi nương dựa tinh thần. Ôi, tinh thần lúc nào mà không cần nương dựa!

Bố là một người cha hiền nhất trên thế gian này, một người cha lúc nào cũng hy sinh, nhường, nhịn cho vợ con có được phần hơn. Tình thương của bố cho chúng con như một gia tài vô tận, chúng con hoang phí cách nào cũng chẳng hề vơi.

Bố là cả một gia tài to tát mà con được hưởng trong suốt đời người, khi bố mất, là lúc con tưởng như mình bị khánh tận. Gia tài bố cho con là tình thương yêu vô bờ bến của bố, làm sao con dùng của cải mua được để thế vào. Nhưng thật sự con đâu có khánh tận, những tình thương bố tích lũy trong tâm anh, chị, em con, lúc nào cũng còn đầy ắp, dù chúng con có cho đi.

Con nhớ những ngày bé dại. Những buổi sáng mùa đông Hà Nội, con và cô út được bố lo cho chúng con đi học trước khi bố đi làm. Con nhớ chiếc chậu thau đồng đặt trên một cái đôn sứ, bố pha nước nóng vào lau mặt, rửa tay cho chị em con mỗi buổi sáng, trước khi mẹ cho ăn điểm tâm (cô út bé quá, chắc không nhớ hết được.) Bố lau nhẹ nhàng vàng trán con, hai mắt của con, vừa lau vừa nói chuyện, như đánh thức cho con tỉnh ngủ, rồi ngâm hai bàn tay con vào nước nóng cho con ấm hẳn lên. Bố mặc áo len cho con, cài khuy kỹ càng xong mới giao chúng con cho mẹ.

Con nhớ những ngày tản cư chạy về quê, bao giờ chỗ ở rơm ấm áp, bố cũng nhường cho vợ con; thức ăn mẹ gấp vào bát bố, bố lại gấp sang bát chúng con. Bao giờ bố cũng kêu no trước vợ con, mặc dù nồi cơm chạy loạn chẳng làm sao phân chia đủ cho cả nhà. Bố hiền từ, tốt bụng, nên khi nhà mình chạy loạn về Thái Bình, trú ngụ ở gần chùa, bố hay ra chùa dạy học dân quê, mọi người gọi bố là ông thần (trong khi tên bố là Thuần) ở chùa. Có người còn gọi bố là ông bụt.

Bây giờ tuổi con già hơn tuổi bố mẹ hồi đó rồi, bố và mẹ không còn nữa, con lại sống đời tha hương. Mỗi buổi sáng chớm đông, con đứng dí mũi vào kính nhìn ra ngoài cửa

sổ, nhìn xuống sông nước của chiếc hồ bên dưới kia, đang co ro trong sương lạnh, con nhớ bố, mẹ vô cùng, con thường khe khẽ đọc câu Kiều:

Dặm ngàn nước thẳm non xa

Biết đâu thân phận con ra thế này.

Con thấy hai mắt mình cay xè, thấy như có bố đang đứng cạnh con, nghe con đọc những bài học thuộc lòng hồi nhỏ. Ôi, sao mà con nhớ! Hình ảnh bố nhìn con với ánh mắt hài lòng, gật, gật đầu nói khẽ: “Thần đồng của bố”. Cô bé lớp tư (lớp 2 bây giờ) trường Hàm Long như con sáo nhỏ, là thần đồng của riêng bố mà thôi.

Con nhớ lại ngày con một thân một mình mang cha mẹ già chạy sang Mỹ. Con đi làm, bố mỗi chiều, canh giờ, ngồi ở cửa sổ lầu ba của chung cư, chờ con đi làm về. Khi nhìn thấy bóng con sang đường là bố hấp tấp chạy xuống đón con ở cổng chung cư, đỡ trên tay cái bóp của con, hay gói thực phẩm con ghé chợ mua về. Vừa leo ba tầng lầu, bố vừa vui mừng hỏi con đủ chuyện, hay báo cáo hôm nay mẹ ở nhà làm những gì. Vừa đưa cho mẹ gói thực phẩm, bố đã mang ngay cho con một ly sữa:

Uống đi con, mẹ nấu cơm còn lâu lắm.

Có khi con cầm, rồi lại để xuống, không uống, mãi nói chuyện với mẹ, hay đi thay quần áo, xong quên mất. Nhưng bố không quên, bố lại cầm ly sữa đến đưa tận miệng con, như con còn bé lắm. Con nhớ khi chị con ở tiểu bang khác dọn về ở chung để sanh em bé, cho có cha mẹ phụ. Mỗi lần làm bình nước nóng cho chị chườm bụng, hai bố con mình thế nào cũng có chuyện. Bố chỉ sợ con tay yếu, lóng cọng đổ nước sôi vào tay, con sợ bố già, mắt kém cũng đổ nước sôi vào tay. Hai bố con cứ canh chừng nhau, không ai muốn người kia làm việc đó. Không biết con lơ đãng làm sao, mỗi khi con tính đi thay bình nước nóng cho chị, bố cũng đã làm trước rồi. Bố ơi! Sao chuyện khó khăn nhỏ bé đến thế nào, bao giờ bố cũng gánh vác cho con (con viết đến đây con lại khóc.)

Con nhớ hình ảnh bố khi phụ với mẹ đóng thùng hàng gửi về Việt Nam cho anh con, còn kẹt lại quê nhà. Bố im lặng, như cái bóng bên mẹ, âm thầm bỏ cái áo sơ mi, cái quần tây đang còn dùng của bố vào, bỏ gói kẹo con mua cho riêng bố, bỏ chai thuốc cảm đã dùng một nửa. Con quan sát bố, lòng con rưng rưng. Không biết khi thùng hàng về đến quê nhà, liệu con, cháu có biết cái tình thương âm thầm của cha, ông, gửi vào những thứ bé nhỏ đó không? Hay chỉ chú ý vào những món hàng bán được.

Rồi con đi lấy chồng, bố mẹ cũng dọn vào để bà trông cháu, ông làm đủ thứ việc, từ cắt cây đến sơn cửa. Bố sơn cả từng viên gạch đi vào nhà, đến nỗi con rể đi làm về tưởng vào nhầm nhà hàng xóm. Bố lại nâng niu mấy đứa cháu ngoại như nâng niu chị em con ngày trước. Lúc các cháu nóng đầu, mọc răng, bố còn cuống lên hơn cả chính con.

Con nhớ dáng bố cao, gầy, đầu bố hói, bố nói năng từ tốn, và không câu giận với vợ con bao giờ. Con nghĩ mẹ thật hạnh phúc có bố trong đời, chúng con may mắn được hưởng tình thương yêu của bố như một kho tàng vô tận.

Con chẳng muốn ví bố như núi. Vì núi khô khan và nghiêm khắc quá! Con chẳng muốn ví bố như vàng dương soi sáng đời con. Vì vàng dương huy hoàng chói chang quá! Cả hai đều không thích hợp với bố. Tình thương của bố cho chúng con đơn sơ lắm: như ly sữa nhỏ bé đưa vào tận tay con, khi con đã ở tuổi ba mươi; như bình nước nóng bố làm cho chị con chườm bụng; như chai thuốc còn một nửa bố bỏ vào thùng cho anh con; như chiếc khăn mặt nóng bố lau mặt hai cô con gái nhỏ ngày thơ ấu.

Bố ơi! Hai bàn tay con còn ấm đến bây giờ mỗi khi nhớ lại hình ảnh cái chậu thau đồng đặt trên cái đôn sứ, có hai bàn tay của bố cầm hai bàn tay nhỏ của con ngâm trong đó. Con lớn, con mới hiểu, không phải nước nóng, mà chính tình thương yêu trong hai bàn tay bố đã truyền sang làm ấm mãi, suốt một đời con. Con biết, một ngày nào đó, trong một thế giới mông lung nào đó, bố con mình sẽ lại có nhau. Con sẽ được đặt lại hai bàn tay con trong hai bàn tay bố, và bố lại truyền hơi ấm cho con, dạy cho con biết chia sẻ hơi ấm cho người khác. Thế giới nào cũng cần hơi ấm của thương yêu.

Bố không còn đứng trước mặt con bằng xương da nữa, nhưng tình thương yêu của bố lúc nào cũng tràn đầy trong con. Con cảm ơn bố đã cho con hai bàn tay ấm trong đời sống tẻ lạnh nhân gian này. Đó là một gia tài vô tận, con đã đem phần gia tài ấm áp đó tiêu hoang cho bao nhiêu người khác, đến bây giờ vẫn thấy chẳng hề vơi.

Con gái bố.

Trần Mộng Tú

TB. Ôi, con quên mất, con nói khể để chỉ hai bố con mình nghe thôi nhé: “Thần đồng của bố” chứ. Con đang nhìn thấy bố cười. Bố ơi! mắt con đang nhòa lệ. /Tháng 6/2010

FATHER

Out in the morning Father goes,
Whether it pours with rain or snows,
Whether the wild wind beats and blows:--
By the fire sit Mother and I
Doing our lessons quietly.
Back in the twilight Father comes,
When I've finished with books and sums.
Not all the noise of all the drums
Is a jollier noise, I know,
Than Father when he says, "Hallo!"

Anonymous

CHA

Cha đi vào lúc sáng trời
Dù cho mưa đổ, tuyết rơi khắp miền
Dù cho gió thổi cuồng điên
Mẹ cùng Con ngồi lặng bên lửa hồng
Im làm bài tập an lòng.
Mãi chiều Cha việc mới xong, trở về
Khi Con bài vở yên bề.
Dù cho tiếng trống vang kẻ vui tươi
Chẳng vui bằng tiếng Cha cười
Khi về Cha cất tiếng chào "Hallo!"

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

MỜI XEM TOÀN BỘ FATHER'S LOVE / TÌNH CHA:

<https://cothommagazine.com/CoThompdf/TinhCha-TamMinhNgoTangGiao.pdf>

Tâm Hào hát “**Cha Mãi Mãi Trong Con**”: [🎵 Youtube](#) [🎵 MP3](#)

Nhạc: **Nguyễn Tuấn** – Lời: thơ **Vũ Hối**

Cha Mãi Mãi Trong Con

Mỗi lần nghe gió vi vu
Tưởng như đó là tiếng Mẹ ru
Mỗi lần nắng gọi bên hàng hiên
Tưởng như âm lại cả miền đơn côi
Nhớ Cha nhớ Mẹ xa xôi
Tình đời pha trắng như vôi mái đầu
Thương Cha bao độ bẻ đầu
Tình nhà nợ nước đêm thâu mỗi mòn
Đời Cha bao nỗi gian nan
Đoạn trường biết mấy thương
Thương Cha con cứ nao nao
Đêm đêm ướt gối lệ trào cha ơi
Lời Cha vang vọng trong con
Thủy chung son sắt với đời
Thương Cha sương gió dải dầu
Bao hôm mưa nắng chờ con nơi cổng trường
Bây giờ cách vạt trùng khơi
Cha ơi ! Còn đâu nữa ! Có chăng là chiêm bao
Ơn Cha vôi vợi trời cao
Nơi đây con đã nghẹn ngào Cha ơi !

Cha Mãi Mãi Trong Con

Tha thiết

Nhạc : NGUYỄN TUẤN Lời : Thơ VŨ HỐI

Mỗi lần nghe gió vi vu Tưởng như đó là tiếng Mẹ
ru Mỗi lần nắng gội bên hàng hiên Tưởng như ấm lại cả miền đôn
côi Nhỏ Cha, nhỏ Mẹ xa xôi Tình đời pha trắng như vôi mái
dầu Thương Cha bao độ bể dâu Tình nhà, nợ nước, đêm thâu mối
mòn Đời Cha bao nỗi gian nan Đoạn trường biết mấy thương đau
Thương Cha con cứ nao nao Đêm đêm ươm gói lệ trào cha ời! Lời
Cha vang vọng trong con Thủy chung son sắt với đời Thương
cha sóng gió dài lâu Bao hôm mưa nắng chờ con nơi cổng trường Bấy
giờ cách vạt trùng khơi Cha ời! Còn đâu nữa! Có chăng là chiêm bao Ôn
Cha với với trời cao Nói đây con đã nghẹn ngào, Cha ời!

Hết

🎵 Thương Về Quê Cha

Nhạc: **Hoàng Trọng**; Lời: **Vĩnh Tâm** – Tiếng hát: **Bạch La**

Quê tôi nằm trên miền
Chạnh đê dài hoang vắng
Trong hàng tre xanh thắm
Con sông dài uốn quanh
Dưới nắng vàng long lanh.

Quê tôi miền xa xa
Lạnh tê chiều đông vắng
Tôi buồn trông mây trắng
Trôi trên vài nếp tranh
Khói lam chiều lên nhanh.

Trong đêm nào mùa sang
Trần ngập ánh trắng vàng
Khắp chốn lời hò vang
Cho hồn tôi ngây ngất
Quê nghèo dâng phấn hương.

Quê tôi mờ trong sương
Lặng nghe hoàng hôn lắng
Trong màn đêm thanh vắng
Tôi mơ về phía xa
Lấp lánh vừng sao sa.

Xa quê buồn lòng tôi
Chạnh thương vùng quê vắng
Trong miền Nam yên ả
Ai đi về chốn xưa
Nhấn giúp hàng tre thưa.

Xa quê lòng không vui
Nặng tâm hồn mong nhớ
Ôi sâu đàng trăm mớ
Tôi trông với cố hương
Nhớ lên niềm thương
thương.

Bao đêm trường nhìn sang
Trần ngập úa trắng vàng
Sóng gió dân dân lan
Đê dài vường u uất
Mây vàng trôi phía nao ?

Tôi quay nhìn quê hương
Nặng cảm hờn cay đắng
Ôi màn đêm đang lắng
Ai mang về giúp ta
Ánh sáng tràn quê cha.

THƯƠNG VỀ QUÊ CHA

Có ai trong những đêm mưa
Phong sương rù áo mắt đưa trở về ?
Có ai giầy phút nắng nhe
Nao nao nghe tiếng hồn quê giạt mình ?

Thơ VĨNH-TÂM
do
HOÀNG-TRỌNG phổ nhạc

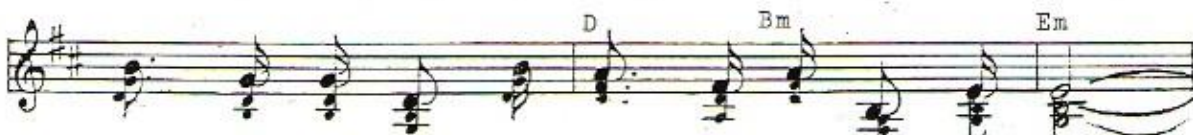
Habanera

1. — Quê tôi năm triển miên .
2. — Xa quê buồn lòng tôi .

— Cảnh dề dài hoang vắng . Trong hàng tre xanh
— Chạnh thương vùng quê vắng . Trong miền Nam yên

thấm . Con sông dài uốn quanh . Dưới nắng vàng long lanh .
âm . Ai đi về chốn xưa . Nhấn giầy hàng tre thưa .

Quê tôi miền xa xa . Lạnh tẻ chiều đông
Xa quê lòng không vui . Nặng tâm hồn mong

vắng . Tôi buồn trông mây trắng . Trôi trên vai nếp
nhờ . Òi ! sầu dâng tràn mờ . Tôi trông vời cổ

D A7 D G 3

tranh . Khói lam chiều lên nhanh . Trong đêm nào mùa
 hương. Nổi lên niềm thương thương . Bao đêm trường nhia

G Gm 3 D 3

sang . Tràn ngập ánh trăng vàng . Khắp chốn lời hò
 sang . Tràn ngập ủa trăng vàng . Sóng gió dần dần

A E7 3 A7 3

vang . Cho hồn tôi ngày ngát . Quê nghèo dang phần
 lan . Đè dài vương u uất . Mây vàng trời phía

D A7

hương . Quê tôi mơ trong sương . Lặng nghe hoàng hôn
 nao ? Tôi quay nhìn quê hương . Nặng cảm hồn cay

D D7 G

lãng . Trong màn đêm thanh vắng . Tôi mơ về phía
 dang . Ôi ! màn đêm đang lãng . Ai mang về giúp

D A7 D

xa . Lấp lánh vùng sao sa
 ta . Ánh sáng trên quê cha

Chung Tử Lưu hát: 🎵 **Ơn Nghĩa Sinh Thành** – Nhạc & lời: Dương Thiệu Tước

Khánh Ly hát: 🎵 **Đóa Hồng Dân Cha** – Nhạc & lời: Chúc Linh

Quang Lê hát: 🎵 **Tình Cha**

Hương Lan hát: 🎵 **Công Cha Nghĩa Nặng**

Mai Thiên Vân & Lâm Minh Chí hát:
🎵 **Công Ơn Cha Mẹ** – Nhạc & lời: Lã Tuấn Dzũng

Còn Cha Gót Đỏ Như Sơn

**“Còn cha gót đỏ như sơn
Một mai cha chết gót con thâm sì”
Ca dao**

Những đứa bé quê thời ly loạn
Lớn lên không được thấy cha mình
Đêm đêm heo hút căn nhà vắng
Tội mẹ buồn cúi mặt làm thinh

Ngày mới lên ba tôi mất cha
Mấy hàng tre kéo kệt quanh nhà
Tôi cười nín áo người đang khóc
Chưa biết buồn đau nỗi mất cha

Ngày tuổi lớn bắt đầu đi học
Tôi sững sờ nghe mắng bên tai:
“Con không cha như nhà không nóc!”
Nắng không lên sau một đêm dài

Rồi những tháng ngày quê khói lửa
Mẹ gánh con bên thúng khoai đầy
Chắt chiu một phiến đời chia nửa
Tiếng vỗ nào của một bàn tay

Hồn ca dao tình tự nước non
Mẹ suối nguồn, cha núi Thái Sơn
Gót chân thâm tím đau lòng mẹ
Cha đâu còn mà gót đỏ như sơn.

Trần Kiên Đoàn

Sacramento, Father's Day 19-6-2005
Tặng những người mồ côi cha sớm như tôi.

Bố là hình ảnh không thể nào quên,
Con vẫn thấy từ khi còn tằm bẻ,
Ngày ấy bố là ông bố trẻ,
Thương con, chiều con kỷ niệm êm đềm.

Bố làm mọi thứ cho con vừa lòng,
Kể những câu chuyện thần tiên cổ tích,
Bố làm trò cười những khi con khóc,
Bố làm đồ chơi cho con vui đùa.

Bố làm bò, làm ngựa để kéo xe,
Cho con cưỡi mà bố không thấy mệt,
Khi con chán bố đổi trò chơi khác,
Trò chơi trốn tìm bố luôn thua con.

Những điều đơn giản mà tình mênh mông,
Con cảm nhận được tình yêu của bố,
Đâu cần cuộc đời trải qua giông gió,
Giữa đời thường cũng cần bố chở che.

Dù mấy dòng sông, dù mấy chuyến đò,
Ai đi hết được tình cha tình mẹ?
Những dòng sông không bờ không bến đó,
Con đi hoài chuyến đò dọc, đò ngang.

Các con của bố trưởng thành lớn khôn,
Cũng như bố, con làm cha làm mẹ,
Bao nhiêu tuổi bố vẫn là bố trẻ,
Khi chơi đùa với lũ cháu bé thơ.

Bố lại kể những câu chuyện ngày xưa,
Những trò đùa trẻ con nào cũng thích,
Ông nội, ông ngoại hồn nhiên vui tính,
Lại làm bò, làm ngựa để cháu chơi.

Thì ra suốt đời vẫn là bố thôi,
Người bố của đàn con mình yêu quý,
Hình ảnh cháu như các con thời nhỏ,
Bố thương con thương cháu chẳng rời xa.

You, the image that can never fade from my mind
Which I have seen since I was still a baby affined,
In those green years, you were the young dad
Who loved and humored me – memories so glad!

You did everything to entertain me, your treasure,
With fairy stories and legends that give pleasure;
Whenever I cried, you acted the fool to create joy;
For me to play, you made many an attractive toy.

You took the part of cow to pull or horse to ride
For me to straddle long times without being tired.
When I got weary of, you changed to a new game
(At hide-and-seek: you always missed your aim!)

Simple things but are vast sentiments from above,
I could experience Dad's heart, your deep love.
Not necessary to endure thunderstorms that rend,
Even in normal life, I do need you so as to defend.

Despite the numerous rivers long and far remote
I traveled down, and I took so many a ferry boat,
So often for me to estimate the depth of the ocean,
Who could sound the caliber of parental devotion?

Your children have grown up, and by experiment
Just as you've done, I now act the role of a parent.
Ageless, the dad is always a young vaudevillian
While playing with his tots and grandchildren.

You told the old stories, related each ancient game,
The jokes, any child would enjoy and acclaim.
Paternal, maternal granddads light-hearted, gay,
Again serve as cows, horses for offspring to play.

It turns out that you and we (as I) am still the dad
All life the dad to render our cherished kids glad.
Your grandchildren are like us in infancy, naive;
You love and stick to them, never want to leave.

Video: ■ **“Con gì vậy?”** (What is it?) – **Constanstin Pilavios**

Video: ■ **“Cha và Con Gái”** (Father and Daughter) – **Michael Dudok de Wit**

(Michaël Dudok de Wit is a Dutch animator, director and illustrator based in London. He won an Academy Award for Best Animated Short Film for “Father and Daughter” in 2000 and was nominated for an Academy Award for Best Animated Feature for The Red Turtle)

Video: ■ **“Cha Ơi, Hát Cho Con Nghe Nữa Đi”** (Sing me A Song Again, Daddy)

Video: ■ **“Mừng Ngày Từ Phụ”** (Happy Father's Day)

Video: The Everly Brothers hát ■ **OH MY PAPA**

Video: Paul Anka sáng tác & hát: **PAPA**

Everyday my papa would work
To try to make ends meet
To see that we would eat
Keep those shoes upon my feet

Every night my papa would take me
Tuck me in my bed
Kiss me on my head
After all my prayers were said

And there were years
Of sadness and of tears
Through it all
Together we were strong
We were strong

The times were rough
But Papa he was tough
And, Mama, she stood beside him all along

Growing up with them was easy
Time just flew on by
The years began to fly
They aged, but so did I.

I could tell Mama wasn't well.
And Papa knew and deep down so did she.
So did she

And when she died
Papa broke down and cried
And all he could say was:
"God, why her? Take me!"

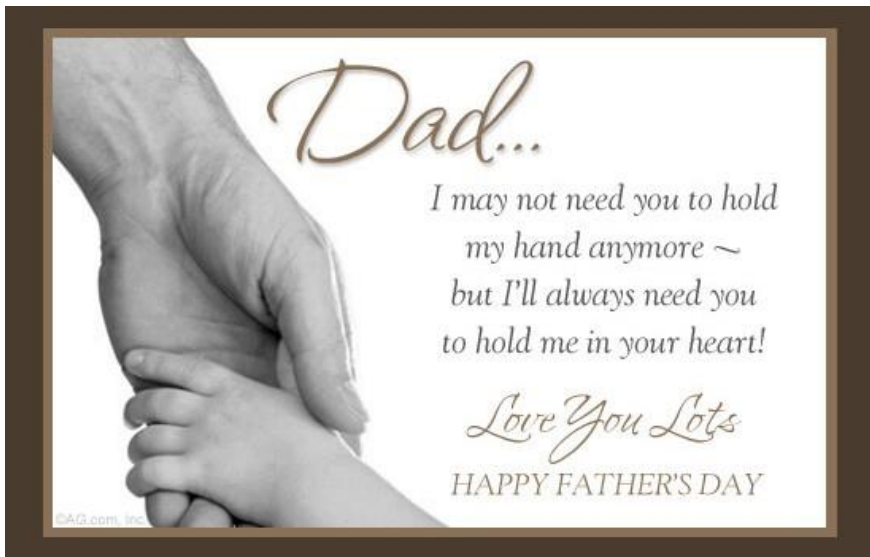
Everyday he sat there
sleeping in a rocking chair
He never went upstairs
Because she wasn't there

Then one day my Papa said,
"Son, I'm proud of how you've grown"
He said: "Go make it on your own.
And don't worry! I'm O.K. alone."

He said: "There are things you must do;
places you must see!"
His eyes were sad as he...
As he said goodbye to me

Every time, I kiss my children,
Papa's words ring true
He said: "Your children. They live through you.
And they'll grow. They'll leave you, too"

I remember every word my Papa used to say
I kiss my kids and I pray
That they'll think, think of me, that way
Someday...

Vui lòng gửi thêm tài liệu và ý kiến xây dựng về Phan Anh Dũng:
dathphan1@gmail.com